

[Finansministeren.]

tige varer, der ikke ledsages af en behørigt stemplet faktura. Af hver faktura udstedes et duplikat, der ligeledes skal stemples, og som indsendes til toldvæsenets kontrol. Det daglige fakturaantal kan for større virksomheder nå adskilligt over eet hundrede, og hver faktura må i almindelighed forsynes med flere mærker.

Erhvervsorganisationerne indenfor tobaks- og chokoladbrancherne har fremsat ønske om, at der åbnes adgang til at foretage fakturastemplingen ad maskinel vej. Ordningen tænkes nærmere praktiseret således, at den enkelte virksomhed anskaffer sig en af toldvæsenet til dette formål godkendt maskine, hvori fakturaerne forsynes med et påtryk, der erstatter de nu anvendte stempelmærker. Maskinen vil selv opsummere afgiftsbeløbene for de fakturaer, den stempler, således at maskinen viser, hvilket beløb virksomheden skal betale til toldvæsenet.

Organisationerne henviser til, at en sådan fremgangsmåde ved fakturastemplingen vil betyde en ikke uvæsentlig lettelse i arbejdsgangen, og at tilsvarende maskiner i en årrække har været anvendt til hjemmefrankering af postforsendelser.

Den moderne teknik på kontormaskinernes område gør det muligt at fremstille maskiner, som opfylder de krav til sikkerhed og præcision, som hensynet til statskassens interesser må stille, og jeg finder det derfor rimeligt, at organisationernes ønske imødekommes. Dette forudsætter imidlertid en ændring i lovgivningen, og hertil skal det foreliggende lovforslag tjene.

Det er tanken, at de nærmere forskrifter vedrørende maskinernes tekniske indretning og de hermed i forbindelse stående regler for afgiftens afregning fastsættes af administrationen.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg tillade mig at fremsætte forslag til lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.

De nugældende lovbestemmelser vedrørende denne afgift indeholdes i et afsnit af loven om midlertidige forbrugsafgifter. Efter disse bestemmelser opkræves skatten enten hos fabrikant og importør eller hos grossisten. Skatten beregnes af detailprisen, og varerne skal derfor forsynes med særlige prismærker, som angiver detailprisen for varen.

Berigtigelsen af afgiften sker ved, at hver enkelt faktura, der udstedes ved salg til detailhandelen, forsynes med særlige

stempelmærker svarende til afgiften af detailprisen for de pågældende varer. Både prismærker og stempelmærker udleveres virksomhederne af toldvæsenet.

Efter forslaget er det hensigten, at beskattningen fremtidig alene skal ske hos fabrikant og importør, medens mellemhandelen intet får med skatten at gøre. Herved slipper et stort antal virksomheder for et ret betydeligt arbejde med hensyn til regnskabsførelse, fakturastempling o. s. v. Endvidere er det hensigten fremtidig at basere opkrævningen af skatten alene på prismærkerne, således at fabrikanter og importører afregner afgiften med statskassen efter deres forbrug af prismærker. Der vil herved opnås en meget betydelig forenkling af beskattningssystemet på dette område.

Lovforslaget er således af udpræget teknisk karakter. Kun på et enkelt område er der foreslået en ændring i selve det skattepligtige vareområde, idet bestemmelserne om afgiftsfrihed for æteriske olier til en række formål er foreslået udvidet, således at de olier, der anvendes til sæbefabrikation, også fritages for afgift. Også denne ændring er imidlertid ønskelig af tekniske grunde, fordi de nugældende regler virker mindre heldigt i praksis.

Da overgangen til det nye system kræver et ret stort forberedende arbejde hos administrationen, og da branchens hovedorganisation er interesseret i en snarlig gennemførelse af de foreslåede reformer, skal jeg tillade mig at anmode om en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget, således at der kan blive mulighed for at lade den foreslåede omlægning af kontrolsystemet træde i kraft, når de gældende bestemmelser udløber pr. 1. april i år.

Socialministeren (Strøm): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ydelse af brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede.

Som de ærede medlemmer vil erindre, udtalte jeg — da vi her i tinget den 13. december 1949 havde forskellige arbejdsløshedslove til behandling —, at jeg havde taget spørgsmålet om arbejdsløshedskassernes mulighed for ydelse af brændselshjælp til de arbejdsløshedsforsikrede op til overvejelse. Siden har der været foretaget forskellige undersøgelser og herunder bl. a. været ført forhandlinger med arbejdsløsheds-kasserne.

Under hensyn til de vanskelige økonomiske forhold for de medborgere, der er